

Mężczyźni, kobiety i biblijne rozumienie równości

Biblia uczy na temat całkowitej równości mężczyzn i kobiet, którą odzwierciedla zarówno porządek stworzenia, jak i dzieło odkupienia (Rdz 1,26-28; 2,23; 5,1-2; 1 Kor 11,11-12; Ga 3,13.28; 5,1).

Biblia uczy, że Bóg objawił się w całym Piśmie Świętym, miarodajnym Bożym Słowem (Mt 5,18; J 10,35; 2 Tm 3,16; 2 P 1,20-21). Wierzmy, że Pismo Święte należy interpretować całościowo i tematycznie. Uznajemy także za konieczne dokonanie rozróżnienia między natchnieniem a interpretacją: natchnienie odnosi się do Bożego impulsu, będącego przyczyną powstania ksiąg biblijnych, i Bożego nadzoru nad procesem ich powstawania, dzięki którym całe kanoniczne Pismo Święte jest Słowem Bożym; interpretacja zaś to ludzka aktywność, przez którą staramy się pojąć prawdę objawioną w harmonii z całością Pisma Świętego i pod kierunkiem Ducha Świętego. Chrześcijanie, którzy chcą być prawdziwie biblijni, muszą nieustannie rewidować swoją wiarę i postępowanie w świetle Pisma Świętego.

Prawdy biblijne

Porządek stworzenia

1. Biblia uczy, że zarówno mężczyzna, jak i kobieta, zostali stworzeni na Boży obraz, mieli bezpośredni kontakt z Bogiem i wspólnie dzielili odpowiedzialność za powołanie do życia i wychowywanie dzieci oraz panowanie nad stworzeniem (Rdz 1,26-28).

2. Biblia uczy, że kobieta i mężczyzna zostali stworzeni do pełnego i równego partnerstwa. Słowo „pomoc” (w hebr. *ezer*, „pomocnik”) użyte na określenie kobiety w Rdz 2,18, w większości przypadków odnosi się w Starym Testamencie do Boga (np. 1 Sm 7,12; Ps 121,1-2). Oznacza to, że nie niesie ono ze sobą żadnych implikacji w postaci uległości czy niższości kobiety.

3. Biblia uczy, że uformowanie kobiety z mężczyzny ukazuje fundamentalną jedność i równość istot ludzkich (Rdz 2,21-23). Użyte w Rdz 2,18.20 słowo „odpowiednia” (hebr. *kenegdo*) wskazuje na równość i stosowność.

4. Biblia uczy, że mężczyzna i kobieta wspólnie uczestniczyli w upadku w grzech: na Adamie ciążyła nie mniejsza wina niż na Ewie (Rdz 3,6; Rz 5,12-21; 1 Kor 15,21-22).

5. Biblia uczy, że panowanie Adama nad Ewą wynikało z ich upadku w grzech, stąd nie należało do pierwotnego porządku stworzenia. Rdz 3,16 jest raczej zapowiedzią rezultatów upadku, a nie Bożym przepisem określającym idealny porządek.

Dzieło odkupienia

6. Biblia uczy, że Jezus Chrystus przyszedł, aby odkupić zarówno kobiety, jak i mężczyzn. Przez wiarę w Chrystusa wszyscy stajemy się dziećmi Bożymi, jednym ciałem w Chrystusie i dziedzicami błogosławieństw zbawienia bez względu na różnice pod względem rasy, pochodzenia społecznego czy płci (J 1,12-13; Rz 8,14-17; 2 Kor 5,17; Ga 3,26-28).

Wspólnota

7. Biblia uczy, że w dniu Zielonych Świąt Duch Święty zstąpił tak samo na mężczyzn, jak i na kobiety. Duch Święty, nie czyniąc różnicy, zamieszkuje zarówno kobiety, jak i mężczyzn, i w suwerenny sposób rozdziela swoje dary bez względu na płeć (Dz 2,1-21; 1 Kor 12,7.11; 14,31).

8. Biblia uczy, że zarówno kobiety jak i mężczyźni, jako szafarze łaski Bożej, są powołani do rozwijania i używania swoich darów duchowych (1 P 4,10-11). Zarówno mężczyźni, jak i kobiety są obdarowani przez Boga i mają moc do służenia całemu Ciału Chrystusa, pod kierownictwem Pana (Dz 1,14; 18,26; 21,9; Rz 16,1-7.12-13.15; Flp 4,2-3; Kol 4,15; patrz także Mk 15,40-41; 16,1-7; Łk 8,1-3; J 20,17-18; porównaj także przykłady starotestamentowe: Sdz 4,4-14; 5,7; 2 Krn 34,22-28; Prz 31,30-31; Mi 6,4).

9. Biblia uczy, że w nowotestamentowej ekonomii zarówno kobiety, jak i mężczyźni sprawują funkcje prorockie, kapłańskie i królewskie (Dz 2,17-18; 21,9; 1 Kor 11,5; 1 P 2,9-10; Ap 1,6; 5,10). Dlatego nie wolno interpretować w sposób uproszczony i w sprzeczności z resztą Pisma Świętego kilku odosobnionych tekstów, które wydają się ograniczać całkowitą wolność kobiet, jaką cieszą się

ze względu na dzieło odkupienia. Przy interpretacji tych miejsc należy raczej wziąć pod uwagę ich pełny kontekst i całościowe nauczanie Pisma (1 Kor 11,2-16; 14,3-36; 1 Tm 2,9-15).

10. Biblia definiuje przywództwo jako przygotowywanie innych do dzieła usługiwania, a nie jako sprawowanie nad nimi władzy (Mt 20,25-28; 23,8; Mk 10,42-25; Jn 13,13-17; Ga 5,13; 1 P 5,2-3).

Rodzina

11. Biblia uczy, że mężowie i żony są razem dziedzicami łaski życia, oraz że są zobowiązani do pozostawania w relacji obustronnej uległości i odpowiedzialności wobec siebie nawzajem (1 Kor 7,3-5; Ef 5,21; 1 P 3,1-7; Rdz 21,12). Funkcję męża jako „głowy” (*kefale*) należy rozumieć jako ofiarną miłość i służbę w ramach relacji charakteryzującej się wzajemną uległością (Ef 5,21-22; Kol 3,19; 1 P 3,7).

12. Biblia uczy, że zarówno matki, jak i ojcowie powinni sprawować przywództwo w procesie wychowywania, pouczenia, karcenia i kształcenia swoich dzieci (Wj 20,12; Kpł 19,3; Pwt 6,6-9; 21-18-21; 27,16; Prz 1,8; 6,20; Ef 6,1-4; Kol 3,20; 2 Tm 1,5; patrz Łk 2,51).

Zastosowanie prawd biblijnych

We wspólnocie

1. W Kościele należy uznawać, rozwijać i wykorzystywać duchowe dary kobiet i mężczyzn w służbie i nauczaniu na wszystkich poziomach ich zaangażowania, w takich dziedzinach jak: przywództwo małych grup (grup domowych), doradztwo, pomoc praktyczna, administracja, obsługa techniczna, pomoc przy roznoszeniu Wieczerzy Pańskiej, zasiadanie w radach starszych (radach zborowych) oraz służba duszpasterska, nauczycielska, kaznodziejstwo i prowadzenie uwielbienia.

Postępując tak, Kościół odda cześć Bogu jako Dawcy darów duchowych. W ten sposób Kościół wypełni także nakaz szafarstwa, nie dopuszczając do nagannej z punktu widzenia Królestwa Bożego straty, która powstaje, gdy połowę wiernych Kościoła wyłącza się z możliwości sprawowania odpowiedzialnych funkcji.

2. W Kościele należy się publiczne uznanie zarówno kobietom, jak i mężczyznom, którzy usługują i przewodzą.

Czyniąc to, Kościół przyczyni się do jedności i harmonii, które powinny charakteryzować wspólnotę wierzących. W świecie, w którym relacje międzyludzkie są rozrywane przez dyskryminację i

segregację, Kościół powinien wyrzec się wszelkich świeckich lub pogańskich praktyk, sprawiających, że kobiety czują się gorsze tylko z tego powodu, że są kobietami. Takie postępowanie pomoże zapobiec ich odejściu od Kościoła i odrzuceniu przez nie chrześcijańskiej wiary.

W rodzinie

3. W chrześcijańskim domu mąż i żona powinni mieć wzgląd na siebie nawzajem, szukając spełnienia życzeń, pragnień i aspiracji swoich partnerów. Żadne z małżonków nie powinno dominować nad drugim, ale powinno postępować jak sługa drugiego, w pokorze uważając go za lepszego od siebie. W sytuacji decyzyjnego impasu powinni raczej szukać drogi wyjścia za pomocą biblijnych metod rozwiązywania konfliktów, a nie przez narzucanie swojej decyzji drugiej stronie.

Postępując tak, mąż i żona sprawią, że chrześcijański dom przeciwstawi się niewłaściwemu używaniu przez małżonków władzy i autorytetu oraz uchroni żonę i dziecko przed przemocą, która bywa tragiczną konsekwencją hierarchicznej interpretacji „przywództwa” męża.

4. W chrześcijańskim domu małżonkowie powinni nauczyć się dzielenia między siebie odpowiedzialności przewodzenia w oparciu o uzdolnienia, wiedzę i posiadane możliwości, z należyty szacunkiem dla partnera, którego określona decyzja najbardziej dotyka.

Czyniąc tak, małżonkowie nauczą się szanować swoje wzajemne uzdolnienia i ich komplementarność. To będzie chronić przed sytuacją, w której jedno z małżonków pozostaje ciągle na straconej pozycji i jest często zmuszone do pochlebstw lub podstępnej manipulacji w celu ochrony poczucia własnej godności. Budując swoje wspólne życie na zasadach partnerskich, małżonkowie obronią się przed dołączeniem do fali martwych i rozbitych par małżeńskich, w których doszło do niesprawiedliwości i krzywdy.

5. W chrześcijańskich domach, małżeństwa, których styl życia charakteryzuje wolność, jaką odnajdują w Chrystusie, mogą się nią cieszyć bez poczucia winy lub popadania w hipokryzję. Mają wolność do tego, by porzucić niebiblijny „tradycjonalizm” i cieszyć się wzajemną odpowiedzialnością w Chrystusie.

Żyjąc tak, będą otwarcie wyrażać swoje posłuszeństwo Pismu Świętemu, staną się przykładem dla innych par w ich dążeniu do wolności w Chrystusie i przeciwstawią się wzorcom dominacji i nierówności narzucanym czasami Kościołowi i rodzinie.

(c) 1989, Christians for Biblical Equality. Permission to reproduce the statement in its entirety can be obtained from the national office of CBE.

CHRISTIANS FOR BIBLICAL EQUALITY
122 West Franklin Avenue, Suite 218, Mpls, MN 55404-2451
Phone: (612) 872-6898 Fax: (612) 872-6891
E-mail: cbe@cbeinternational.org www.cbeinternational.org